

Kwestia dzieci i jedzenia stała się obecnie niezwykle ważnym tematem w Polsce. Coraz więcej aktorów społecznych, w tym poza rodziną i szkołą, także inne instytucje państwowe, prywatne czy pozarządowe, politycy i dziennikarze – wszyscy interesują się tym, co dzieci w Polsce jedzą. Dobrym przykładem jest ostatnia debata dotycząca jedzenia w szkołach. Po zmianach w Ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia, od września 2015 asortyment żywności został w szkołach zmieniony, co wywołało burzliwe dyskusje dotyczące tego, co dzieci powinny, a czego nie powinny jeść. Symbolem tych debat stały się wycofane ze szkół drożdżówki. Jak to się stało, że taka banalna i codzienna czynność jaką jest jedzenie drożdżówki stało się problemem społecznym w Polsce?

U podłoża tej rosnącej paniki są coraz bardziej niepokojące wskaźniki nadwagi i otyłości wśród dzieci w Polsce. Według badań WHO, polskie dzieci tyją najszybciej w Europie. Temat dziecięcej otyłości był dotychczas zdominowany przez perspektywę medyczo – żywieniową oraz w mniejszym stopniu analizowany z punktu widzenia psychologii, podczas gdy ja planuję spojrzeć na otyłość wśród dzieci w sposób antropologiczny. Interesują mnie społeczno-kulturowe aspekty dziecięcej otyłości oraz analiza szerszego kontekstu tych doświadczeń. Otyłość wśród dzieci stała się problemem moralnym i politycznym w Polsce, za którym kryją się zmieniające się relacje między państwem, rodziną a rynkiem, nowe modele osobowości i oczekiwania z tym związane, próby kształtowania kolejnego pokolenia Polaków. Celem mojego projektu jest zbadanie różnych aspektów tego złożonego problemu.

W moim projekcie badawczym czerpię z literatury związanej z *food studies*, *childhood studies* oraz *fat/critical obesity studies*, aby w kompleksowy sposób zbadać różnorodność doświadczeń związanych z dziecięcą otyłością w Polsce. Po pierwsze, zbadam w jaki sposób otyłość wśród dzieci została skonstruowana w Polsce jako problem społeczny. Dlaczego otyłość wśród dorosłych nie jest traktowana jako równie istotny problem? W jaki sposób ten problem jest formułowany? Przez kogo? Kto określa czym jest bycie grubym dzieckiem w Polsce? Będę przede wszystkim analizować dyskusje toczące się w mediach, ustawy i programy z tym związane itp. Przeprowadzę także serię wywiadów z dietetykami, żywieniowcami, urzędnikami państwowymi, aby dowiedzieć się jakim doświadczeniem dla nich jest otyłość wśród dzieci, jak oni postrzegają ten problem.

Druga część moich badań będzie skoncentrowana na bezpośrednich, ucieleśnionych doświadczeniach otyłości wśród dzieci. Przeprowadzę badania etnograficzne wśród rodzin, rozmawiając z rodzicami i dziećmi, którzy borykają się z tym problemem oraz z dietetykami i psychologami, którzy również doświadczają dziecięcej otyłości na co dzień. Przeprowadzę także badania etnograficzne w jednym z obozów odchudzających. Ważny element mojego projektu, polega na włączeniu dzieci w proces badawczy, jestem zainteresowana ich perspektywą na kwestie dziecięcej otyłości oraz codzienne doświadczenia z tym związane.

Zestawienie tych różnych perspektyw, z jednej strony spojrzenie na dyskursy związane z otyłością wśród dzieci, na debaty powiązane z tym tematem, a z drugiej na codzienne praktyki, pozwoli mi przedstawić wielorymiarowy, bardziej kompleksowy obraz otyłości wśród dzieci w Polsce. Pokażę, że doświadczenia otyłości wśród dzieci nie mogą być postrzegane jedynie przez pryzmat nadmiernego przyjmowania kalorii bądź nieprawidłowego BMI. Dzięki temu będę mogła zbadać zmieniające się relacje społeczne, znaczenia przypisywane jedzeniu, w jaki sposób dyskursy dotyczące otyłości łączą się, bądź nie łączą, z praktykami. Mój projekt opiera się na oryginalnych i nowatorskich badaniach ze względu na wybór tematu oraz sposób jego ujęcia. Zapewni unikalną perspektywę na jeden z ważniejszych problemów społecznych nurtujących obecnie Polaków.